

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 7516/15
Дана 26.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојевић и Нада Балашевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

_____ ради поништаја решења тужене АДМИНИСТРАТИВНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ 14 број 031-3274/2015 од 02.04.2015. године, уз учешће заинтересованог лица _____

_____ у правној ствари оглашавања ништаким жига, након одржане усмене јавне расправе 25.01.2018. године, у нејавној седници већа одржаној 26.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац _____ да заинтересованом лицу _____ на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2014/9060-Ж-2009/1042-60119 од 20.08.2014. године, којим је одбијен предлог тужиоца поднет 03.12.2012. године, за оглашавање ништаким жига 60119, у речи Gorki Gorki носиоца _____

регистрован за робе у класи 16 Међународне класификације роба и услуга: хартија, картон и производи од њих, који нису укључени у друге класе; штампане ствари; књиговезачки материјал; фотографије; канцеларијски материјал; лепила за канцеларијске и кућне потребе; уметнички материјали; кичице; писаће машине и канцеларијски реквизити (изузев намештаја); материјали за обуку и наставу (изузев апарата); пластични материјал за паковање (који није укључен у друге класе); штампарски слова; клипсеи и класи 33 Међународне класификације роба и услуга: алкохолна пића горког укуса. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужбом поднетом Управном суду 15.05.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је аутор идејног решења боце са утиснутом синтагмом "Горки Горки Горки", по ком су стручњаци у фабрици стакла Амбалажно студио д.о.о. из Параћина урадили технички цртеж, на основу ког је произведено 2.000 боца. Указује да је његово дело настало пре евиденције код Завода за интелектуалну својину и да дагум евидентирања није битан и обавезујући, већ тренутак мајеризације дела и тренутак његовог саопштавања јавности, што је учинио пре пренаве предметног жига и доказе о томе доставио првостепеном и другостепеном органу, а да су ту чињеницу првостепени и другостепени орган занемарили. Сматра да одобравањем заштите за знак садржан у речима "Горки Горки" није направљена дискриминација према асоцијацији горки, већ да је направљено потенцирање придева "горки", који описује квалитет алкохолног пића горког укуса, односно да речи "Горки Горки" означавају робу горког укуса, дакле описују врсту робе за коју им је одобрена заштитна жигом, што је незаконито. Даље наводи да је оспоравани жиг пријављен 06.07.2009. године, а регистрован 11.12.2009. године, те указује да је 11.12.2014. године истекло 5 година од дана регистрације жига, до када је носилац права морао жиг да стави у промет, што није урадио, а тужени је ту чињеницу пропустио да утврди. Истиче да у уводу оспореног решења нису наведена имена чланова комисије која је донела решење, па сматра да су тиме повређена правила поступка. Предлаже да суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, оспорено решење поништи и наложи Заводу за интелектуалну својину да изврши брисање предметног жига, а туженог обавезе да му накнади трошкове спора, за састав тужбе у износу од 90.000,00 динара и за судске таксе по одлуци суда, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде. На усменој јавној расправи одржаној 25.01.2018. године тужилац је у свему остао код поднете тужбе, с тим што је исправио навод тужбе у делу означеног броја флаша на којима је утиснути знак "Горки Горки Горки", указујући да је уместо броја наведеног у тужби "2.000", требало да стоји 2.000.000.

У одговору на тужбу тужени орган је оспорио наводе тужбе и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. На усмену јавну расправу тужени, иако уредно позван није приступио, изостанак није оправдао, нити је предложио да се расправа одложи.

На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да је оспорено решење законито и правилно, а да се чињеница некорисћења жига, на коју се тужилац позива, утврђује у посебном управном поступку. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове спора, за приступ на расправу, према Адвокатској тарифи.

Опењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), цитирајући наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе странака на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац 03.12.2012. године првостепеном органу поднео предлог за оглашавање ништавим жига бр. 60119 (Ж-2009/1042) у речи “Gorki Gorki”, наводећи да нису били испуњени услови за признање заштите прописани чланом 5. став 1. тачке 4. и 12. Закона о жиговима. Навео је да је аутор облика боце и ознаке разликовања “ГОРКИ ГОРКИ ГОРКИ” утиснутог више пута на наведеној боци, о чему је приложио изјаву предузећа “Амбалажно стакло” д.о.о. Параћин, да је на основу свог ауторског решења и арашмана на производњи 2.000.000,00 боца са предузећем Амбалажно стакло поднео пријаву дизајна 27.10.2009. године, по којој је дизајн регистрован под бројем 10551, да је по основу члана 5. став 1. тачка 12. Закона о жиговима признат жиг који повређује његово ауторско право, јер је признат између осталог за класу 33: алкохолна пића горког укуса. Ци вербализам који гласи “Gorki Gorki”, што је у супротности са чланом 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима, којим је прописано да се жигом не може заштитити знак који искључиво означава врсту робе, њихову намену и квалитет, а вербализам “Gorki Gorki” означава пића горког укуса. Првостепени орган је решењем 990 број 2014/9060-Ж-2009/1042-60119 од 20.08.2014. године одбио предлог тужиоца за оглашавање ништавим предметног жига. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 4) Закона о жиговима (“Службени гласник РС”, бр. 104/09) прописано је да се жигом не може заштитити знак који искључиво означава врсту робе, односно услуга, њихову намену, време или начин производње, квалитет, цену, количину, масу и географско порекло, а тачком 12) истог члана је прописано да се жигом не може заштитити знак који својим изгледом или садржајем повређује ауторска права или друга права индустријске својине.

Одредбом члана 59. став 1. истог Закона прописано је да се жиг може огласити ништавим, у целини или само за неке робе, односно услуге, ако се утврди да у време његовог регистравања нису били испуњени услови за признање жига предвиђени овим законом. Одредбом члана 60. став 1. Закона прописано је да се жиг може огласити ништавим за све време трајања заштите, и то на предлог заинтересованог лица или на предлог јавног тужиоца, а ставом 2. је прописано да предлог за оглашавање ништавим жига на основу члана 5. став 1. тач. 8), 9), 10), 11) и 12) овог закона може поднети само носилац ранијег права или лице које он овласти, осим ако је током пет узастопних година пре подношења предлога знао за коришћење каснијег жига чији је носилац био савестан и није се томе противио.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени суда, правилан је закључак туженог да је првостепени орган правилно одбио захтев тужиоца за

оглашавање шишгавим жига бр. 60119 (Ж-2009/1042) у речи "Gorki Gorki". Ово стога што је утврђено да је у време регистрације 11.12.2009. године предметни жиг испуњавао услове за заштиту жига прописане Законом о жиговима ("Службени гласник РС", бр. 104/09), за све пријављене робе у класама 16. и 33 Међународне класификације роба и услуга.

Тужени орган је ценио наводе жалбе, које тужилац понавља и у тужби и за њих дао јасне и образложене разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правилно тужени налази да је оспорени жиг испуњавао услове за заштиту из члана 5. став 1. тачка 12) Закона о жиговима, јер је регистрован 11.12.2009. године, по пријави од 06.07.2009. године, пре него што је тужилац поднео пријаву дизајна број Д-2009/0101 од 27.10.2009. године. Поред тога, оспорени жиг се састоји само из речи "Gorki Gorki", док се индустријским дизајном штити искључиво облик, графички приказ боце, при чему се вербални елементи не узимају у обзир и не улазе у обим заштите.

Паво из тужбе да жиг који се састоји из речи "Gorki Gorki" означава искључиво врсту робе за коју је заштићен нису основани. Жиг представља креативну употребу речи "gorki", а понављање исте речи жигу даје виши квалитет и ефекат који га одваја од основног значења те речи. У конкретном случају знак посматран у целини не представља искључиво описивање својства робе подобан за заштиту жигом, јер ће потрошачи предметни жиг посматрати као целину која у свести потрошача ствара нови и другачији ефекат од употребе само једне речи "gorki", с обзиром да понављање ове речи представља додатни ефекат и квалитет који се ствара у свести потрошача који превазилази просто понављање једне исте речи, па потрошачи у овом знаку неће видети две речи које су описног карактера већ један, креативан израз који превазилази основно значење речи из којих се састоји овај жиг.

Без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари су и наводи тужбе да су првостепени и другостепени орган пропустили да утврде да се предметни жиг не користи у промету, јер је тужилац у предлогу поднетом 03.12.2012. године тражио да се жиг огласи шишгавим зато што искључиво означава врсту робе, у смислу одредбе члана 5. став 1. тачка 4) Закона о жиговима и повређује ауторско право и регистровани дизајн тужиоца, у смислу одредбе члана 5. став 1. тачка 12. Закона о жиговима. Захтев за оглашавање шишгавим жига по основу некоришћења тужилац је истакао тек у жалби прозив првостепеног решења, те по том захтеву првостепени орган није ни одлучивао што није сметња да тужилац поднесе посебан захтев по том основу.

Такође су без значаја за другачију одлуку и наводи тужбе којима тужилац указује да се из оспореног решења не види ко су чланови Административне комисије туженог, која је донела оспорено решење. Увод оспореног решења је у складу са одредбом члана 197. Закона о општем управном поступку, јер садржи назив органа који је решење донео и означавање да га је донео колегијални орган, као и дан седнице на којој је ствар решена, а у спису предмета се налази забелешка на спису о већању и гласању од 02.04.2015. године која садржи имена чланова Административне комисије Владе који су учествовали у поступку доношења овог решења.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужилац није навео нове околности, нити пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је, применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Применом наведених законских одредби и одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку суд је с обзиром на успех у спору обавезао тужиоца да заинтересованом лицу на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара за приступ пуномоћника заинтересованог лица на расправу, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.01.2018. године, III-7 У. 7516/15

Записничар
Наташа Милишић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачноста отправка
Управитељ мисарије
Дејан Ђурић

КЗ